

ΑΤΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ.

Πολλά ἐπίθετα προσεκολληθήσαν ἕως τώρα, ὡς ἄστρα μικρά ἢ μεγάλα, φωτεινὰ ἢ θαμπὰ, εἰς τὸν ἀττικὸν οὐρανόν, ἀλλ' οὐδεὶς, καθόσον ἐνθυμούμαι, τὸν ἐπιτιλοφόρησε *Καραγκιόζην*. Καὶ ὅμως νομίζω καταλληλοτέρα *σκούφια* δι' ἓνα τέτοιον οὐρανὸν δὲν ὑπάρχει. Τοῦ πάγει ὅπως πάγει ὁ Ἀδάμας εἰς τὸν Ξενουδάκην, ὁ κοιλιακὸς τύφος εἰς τὸν Δήμαρχόν μας, ὁ ὑψηλὸς πῖλος εἰς τὸν Δε-Κάστρον καὶ ὀλίγο κόντεψα νὰ πῶ... ἡ Σύρος εἰς τὸν Μπούμπουλην.

Θὰ μὲ εἰπῇτε ποία σχέσις μεταξὺ ἀττικοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀττικῶν ἐκλογῶν; Οἷα μεταξὺ τῆς ἀργυρολαμποῦς ἐπιφανείας λίμνης καὶ τῶν ἀντικειμένων τὰ ὅποια ἀντανάκλῶνται εἰς τοὺς διαμαντένιους κόλπους τῆς ἡρόδοσύννεφον τῇ προσμειδίᾳ ἢ κόρακος περὰ τῆς προκαλέσουν μορφασμοὺς, αὕτῃ θὰ δεχθῇ πιστῶς πᾶν ἔχος διαβάσεως ἀνωθεν τῶν ἀσημένιων νερῶν τῆς.

Ἰπὸ τοιοῦτον *καραγκιόζικον* οὐρανὸν ὀλα λαμβάνουν μορφήν κωμικὴν, φυσιογνωμίαν θεαματικὴν. Τί πενθιμώτερον τοῦ ἐπιταφίου; Ὁ ἀττικὸς οὐρανὸς τὸν μεταβάλλει εἰς *πανηγύρι*. Ποία διαδήλωσις, καὶ ἡ τραγικωτέρα ἀκόμα, δὲν ἔλαβε γελαστικὴν τροπὴν; Αἱ μεγάλαι κηδεῖαι καὶ αὐταὶ καταντοῦν... θεάματα.

Αἱ ἐκλογαὶ ἦτο δυνατόν ν' ἀποτελέσουν ἐξαίρεσιν; Προηγήθησαν τῶν ἐκλογῶν αὐτῶν τόσα τραγικὰ ἄρθρα, ὥστε φυσικὸν ἦτο νὰ περιμένῃ τις τοὺς ἐκλογεῖς νὰ προσέχωνται μὲ τὴν πυγμὴν συνεσταλμένην, μὲ ὀφθαλμοὺς βάλλοντας φλόγας, τὴν φυσιογνωμίαν ἀπειλητικὴν. Ἐκαστος ἐκλογεὺς νὰ εἶναι τὸ ὀλιγώτερον καὶ μία ἡλεκτρομηχανή. Ἡ ἐλαχίστη πρόσφαισις νὰ προκαλῇ σπινθήρας. Τίποτε! Τὸ μειδίωμα — καρπὸς τοῦ *εὐκαλύπτου* πρωθυπουργοῦ μας — ἐπὶ νῆθις ἐφ' ὅλων τῶν χειλέων. — Ἡδυνάτο τις νὰ φορτώσῃ παραβλῆς μειδιάματα, ὥς νὰ ἦσαν λεμόγια ἢ μανδάρια τοῦ Πόρου. Ἐὰν κατεδικάζετο ποτε ὁ γλυκύτατος πρωθυπουργός μας νὰ λιθοβοληθῇ, τὸ ῥομαίικο, γλυκύτερον καὶ τοῦ Γλυκυτάτου, ἀντὶ λίθων θὰ τῷ ἐβαλλε..... μειδιάματα.

Νὰ ἐβλέπατε δὲ ἐν τοῖς ναοῖς καὶ τοῖς σχολείοις τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ὑποψηφίων. Καὶ αὐτοὶ ἀντήλλασσον μειδιάματα καὶ φιλοφρονήσεις, ὥς νὰ ἦσαν ἐνὸς καὶ μόνο ὑποψηφίου ἀντιπροσώποι. Ὁ ἐκλογεὺς δι' ὅλους ἦτο θῆμα· διότι ἕκαστος εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τῷ προσφέρῃ ἐν σφαιρίδιον καὶ νὰ τῷ ψιθυρίσῃ καὶ ἓνα γλυκὺν λόγον εἰς τὸ αὐτί του.

Εὐθυμοτέρας καὶ ἱλαρωτέρας ἐκλογὰς δὲν εἶδον αἱ Ἀθηναίαι. Ὁ λαὸς ἐσατύρισε πρυθὲς καὶ τὰς σατυρικὰς καὶ τὰς μὴ σατυρικὰς ἐφημερίδας. Ὅπου ἐβλεπον αὐταὶ πῦρ διὰ καταστροφὴν, ἐκεῖνος εἶδε φωτὶ διὰ νὰ ζεσταθῇ· ὅπου ἐβλεπον ἐκεῖναι σκοπέλους ἢ φάραγγας ἢ σπήλαια, αὐτὸς εἶδε πεζοδρόμια εἰρηνικά. Ὅπου ἠσθάνοντο αὐταὶ καταγίδια ἢ ἀνεμοστρόβιλον, αὐτὸς μόλις ἠσθάνετο ἰδῶτα τὸν ὁποῖον ἐσκούπιζε διὰ τοῦ μανδηλίου του.

Ἐκ τῆς ἱλαρότητος τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐπιτρέψατέ μας νὰ σᾶς παραθέσωμεν ὀλίγας σταγόνας, ἐκ τῶν σημειώσεων τῶν σημειωματαρίων, τὰ ὅποια τὴν προτε-

ραίαν εἶχομεν διανείμει εἰς διαφόρους *ρεπόρτερ* τοῦ **Μῆ Χάνεσαι**.

Ὁ καλοκάγαθος Δήμαρχός μας εἶχε φροντίσει ὅλην τὴν Ὀδὸν Λέκα, νὰ τὴν παραγεμίσῃ μὲ λοφίσκους ἀπὸ πετράδια, ὥστε ἐνόμιζέ τις ὅτι ἡγεῖρεν ἐξεπύτηδες προχώματα κατὰ τῆς συρροῆς τῶν ταλαιπώρων Μακρακιστῶν.

Ὁ Μακράκης ἐδίδασκε καὶ ἐπανελάμβανε τὸ προσφιλὲς αὐτοῦ σύστημα περὶ χριστοκρατίας. Ἔλεγε λοιπὸν: Χριστὸς στρατηγός, Χριστὸς διδάσκαλος, Χριστὸς κυβερνήτης,

— Χριστὸς τροφοδότης, διέκοψε μία κακὴ γλῶσσα...

Εἰς κομματάρχης παρουσιάζεται εἰς τὸν ὑποψήφιον Σκουζίν:

— Τὰ παιδιὰ ὅλα θὰ σᾶς ψηφίσουν· ἀλλὰ ἀπαιτοῦν ἓνα τραπέζι νὰ τοὺς κάμω· καὶ ἐσύρετε πῶς δὲν ἔχω δυνάμεις.

— Σὺν δὲν ἔχετε δυνάμεις, τότε μὴν τὸ κάμνετε.

Ἐκλογεὺς περὶ τοῦ Σκουζέ:

— Μωρὲ, καὶ τὸ μαῦρο ποῦ θὰ τοῦ ῥίξω, καὶ ἐκεῖνο τὸ λυπούμαι.

Συλλαμβάνομεν γέροντα ὑποψήφιον καὶ ἀρχίζομεν νὰ τὸν φαρεύωμεν, ποῦ θὰ ῥίξῃ ναι καὶ ποῦ ὄχι.

Διστάζει, νυστάζει, τὰ σκεπάζει, καὶ ἐπὶ τέλους μὲ ἡρωισμόν:

— Τί νὰ σοῦ πῶ, χρειάζομαι καὶ λίγα λεπτὰ, θέλω νὰ φάγω.

Μὲ πῆρε ὁ πτωχὸς γιὰ Μητσόπουλο.

Ἐκλογεὺς Ἀγαθόπουλος πρὸ τῆς κάλπης φίλου τοῦ ὑποψηφίου:

— Ἡ μόνη περίστασις, ποῦ ἤθελα νὰ εἶμαι Ἐκτόγχειρ, νὰ τοῦ ῥίξω ἑκάτὸ διὰ μιάς.

Ἐνῶ δὲν ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιήσῃ οὔτε τὰς δύο του χεῖρας!

Ἡ πίεσις τῶν σφαιριοδοτῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὑποψηφίων ἐλάμβανε ἐνίοτε ἀποτρόπαιον ὄψιν.

Εἰς ἓνα ἐκ τῶν φίλων μας εἰς σφαιριοδότης:

— Στὴν ψυχὴ τοῦ πεθαμένου ἀδελφοῦ σου, ῥίξε ἄσπρο.

— Βύτνωχὸς δὲν πιστεύω εἰς τὴν ὑπαρξιν ψυχῆς!

Οἱ ὑπὲρ τοῦ Οἰκονόμου καὶ τοῦ Χοῦδᾶ ἦσαν ἀμείλικτοι· ἐψήφισον μόνον τοὺς δύο καὶ ἐμαύριζον ὅλους τοὺς ἄλλους, μὲ σπανιστάτας ἐξαίρεσεις.

Καὶ ἤκουέ τις νὰ ἀνταλλάσσουν τὸ σύνθημα καὶ τὸ κουκί τους:

— Δεκαοκτὼ καὶ δύο.

— Δεκαεπτὰ καὶ τρεῖς.

Καὶ εἰς φανατικὸς τοῦ Οἰκονόμου ἐφώναζε μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῶν πνευμόνων των:

— Πιρὰ ἓνα εἰκοσι.

Εἰς τὸν Πειραιᾶ ὁ σφαιριοδότης τοῦ Ψύλλα :
— Μιὰ καὶ γιὰ τὸ γιὸ τοῦ στρατηγεῦ !

Ἐπαισιότατον !

Εἰς ὁπαδὸς τοῦ Μακράκη :

— Ἀμ' αὐτὸς ἔχει φίλους θανατικούς :

Ἐνόματα τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ὁ συνδυασμὸς τῶν ὀκτώ :

Ἐκτοῦ.

Ἐκτάδα.

Ἐχταπόδι.

Τὸ νόστιμον ἦτο ὅτι δὲν μποροῦσε κανεὶς νὰ φορέσῃ καὶ νούργια βούχα.

Ἀμέσως σ' ἐπλησίαζε καμμία κακὴ γλώσσα καὶ :

— Ὁ Μητσόπουλος σοῦ τῶκαμε ἡ ὁ Σκουζές ;

Ἡ ἀνυπομονήσῃ τῶν ὑποψηφίων καὶ τῶν φίλων τῶν δια τὰ ἀποτελέσματα ἦτο ἀπερίγραπτος.

Ἡρωτῶντο οἱ διαβάται ἀδιακρίτως γνωστοὶ καὶ ἀγνωστοί, ὡς γίνεται εἰς τὰς πυρκαϊὰς καὶ ἐρωτοῦν :

— Τώρα πῶς σπῆτι καίγεται ;

Ἐκ τοῦ μπαλκονίου τῶν Λεβιδῶν ὁ Στεφίκος πρὸς τοὺς ἐν τινὶ ἀμάξῃ :

— Quelle place nous avons ?

Μυστηριώδης λαμπαδοδρομία ὤφθη διερχομένη κατὰ τὸ Τηλεγραφεῖον.

Ἐπλησίασαμεν.

Τί ν' ἀκούσωμεν ;

— Ζήτω καὶ τοῦ κυρίου Κόρπα !

Εἰς τὰ Ζαχαροπλαστεῖα τῆς Ὁδοῦ Σταδίου ἐστρατοπέδουν Ζακυνθῖνοι, Ῥωμαῖοι καὶ τοῦ Λομβάρδου.

Ἐν τηλεγράφημα ἀναγγέλλει τὴν νίκην εἰς τοὺς μὲν, δεύτερον φέρει θρίσμιον εἰς τοὺς ἀντιπάλους, ἐννευθεν βῆξι τῶν δύο κομμάτων, περιορισθεῖσα μόνον εἰς τὸ νὰ ξυλοκοπηθῶσι δύο, μὰ καλὰ.

Ἐκλογεὺς εἰς κατὰστασιν στουπιοῦ εἰσέρχεται εἰς τὸ σαλόνι τοῦ γέροντος Καλλιφρονᾶ καὶ τοῦ φωνάζει :

— Γεῖά σου, ἀντίκα !

Προσωνομίας τὰς ὁποίας ἐδίδεν ὁ Χοῖδᾶς εἰς τοὺς ἐκλογεῖς του :

— Λεβένταις μου !

— Παιδιά μου !

— Ἀδέρφια μου !

— Περιστερία μου !

— Λεοντάρια μου !

Ὅταν ἐξεβαιώθῃ ἡ ἀποτυχία του, ὁ κ. Βλάχος :

— Ἄν δὲν ἦτανε αὐτὸς ὁ Βλαχόπουλος, νὰ παίρνῃ κατὰ λάθος τὰς ψήφους μου, θὰ ἐδῶκιναι βουλευτής.

Ὁ Μακράκης μετὰ τὴν ἀποτυχίαν γονυπετῆς καὶ τὰς χεῖρας ἄνω :

— Ἀφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἶδασιν τί ψηφοῦσι.

Μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν εἰς :

— Ὁ Ῥάλλης ἐξέθεσε ὀκτὼ καὶ τοῦ βγῆκαν ἔξῃ εἰς προσεχείς ἐκλογὰς τὸν συνδυασμὸν του θὰ τὸν κάμῃ ἀπὸ δέκα, διὰ νὰ ἐπιτύχουν οἱ ὀκτὼ.

Ἡ πίεσις τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τῶν σφαιριοδοτῶν ἦτο εἰς βαθμὸν βρασμοῦ ἐν Πειραιεῖ. Ὁ ἐκλογεὺς ἐκεῖ ἐπρότιμα ν' ἀφήσῃ καὶ τὸ βρακί του ἀκόμα, ἀρκεῖ νὰ ἀπηλλάσσεται ἀπὸ διπλῆν φραγὴν ἀντιπροσώπων καὶ σφαιριοδοτῶν. Καὶ ὅταν ἐφθάνεν εἰς τὸν τελευταῖον, ἐν τετραγωνικὸν ἄχ ! ἀνήγγελλε τὴν ἀπαλλαγὴν του ἀπὸ τῆς νέας αὐτῆς ἐπιστρατείας.

Βίδα ἐκλογεῖς ἀθώους οἵτινες τὰ εἶχον χαμένα· ὁμοίαν νεοφύτους τῶν σαλονίων πρώτην φορὴν εἰσερχομένους εἰς πληθυσσὰς αἰθούσας καὶ μὴ γνωρίζοντας τί νὰ κάμουν. Καὶ ἔρριχνον πλέον εἰς τὸ ἄσπρον μετὰ φόβου, ὡς ἐπρόκειτο νὰ τοὺς κρεμάσουν.

Καὶ ὅταν ἐφθάνον ἔξω, τότε ἤρχιζον ἀνεπιτυχῶς διαμαρτυρούμενοι ἐναντίον τῶν ἀκουσίων τραυμάτων, τὰ ὁποῖα ἠναγκάστησαν νὰ δώσουν εἰς τὴν συνείδησίν των.

Διεκρίθη ἐπὶ ἀξιοπρεπείᾳ τὸ τμήμα τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Καταφερόμενος εἰς ἐναντίον τῆς πίεσεως αὐτῆς ἔλεγε καὶ τοὺς ὑποψηφίους ἀκόμα τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν ἔπρεπε νὰ τοὺς ἔχωμεν περιορισμένους.

— Εἰς τὸ Γαῖδουρονῆσι, προσέθεσεν ἄλλος ἀμέσως.

Βίμαι κ' ἐγὼ εἰς τῶν βεπόρτερ τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**. Δὲν ἤξεύρω τί θὰ φέρωσιν οἱ ἄλλοι συνάδελφοί μου μέχρι τῶν στηλῶν τοῦ αἰχμάλωτον· ἐγὼ ἐν τούτοις φερόμενος αἰχμάλωτος ὑπὸ τεσσάρων ὥραιων γυναικῶν, de celles qui ne votent, mais qui tuent, περιέρχομαι τὰ διάφορα ὑποψήφια σαλόνια ἀμαξηδόν.

Προτιμῶ τὰς ἐκλογὰς ἀπὸ τὰς ἀποκρέω· κατὰ τὰς ἐκλογὰς δέχονται ἀδιακρίτως· κατὰ τὰς ἀποκρέω πρέπει τοῦλάχιστον νὰ ξεμασκαρευθῇ ἓνας.

Τὸ δχημά μας στέκεται ἔξωθεν τῆς οἰκίας Καλλιγᾶ καὶ ἡ ὥραία μου συντροφιά ἀνέρχεται καὶ διευθύνεται ἴσια πρὸς τὸν ἐπιτυχόντα πλέον βουλευτήν. Δὲν διακρίνεται μόνον ἐπὶ ὠραιότητι ἡ συντροφιά μου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ εὐφυΐᾳ.

— Θὰ ἴδωμεν, λέγει μία κόρη, τὸν νεαρὸν βουλευτήν.

— Καλὴ τέχνη ! Συγχρόνως ἀκούσται ἡ συγχαρητήριος τοῦ Μπέσα φωνὴ πρὸς τὸν πολὺμητιν ἀντιπρόσωπον.

Ὁ Καλλιγᾶς κέκτηται εὐφυΐαν ἀττικωτάτην καὶ λεπτότητα βυρβωνικήν.

Τὸν ἔλυπθην ἀπὸ ψυχῆς ὅταν τὸν εἶδον ὁμαπεύοντα μὲ τὴν χεῖρά του γυμνὴν τὰς παρειὰς τῆς δεσποσύνης... κοινῆς γνώμης. Θεέ μου, τί δεσποσύνη! Κάτι μουστάκες, κάτι γενειάδες!....

«Ὁ Καλλιγᾶς ἀφίνει ὅλον ἐκεῖνον τὸν συρφετὸν νὰ ἀπέλθῃ, καὶ στρέφει πρὸς τὴν συντροφιά μου διὰ νὰ ἀναπνεύσῃ ὀλίγον ἀρωμα, χυμένο ἀπὸ κάτι χρυσὰ μαλλιά, ἀπὸ κάτι φειδίσια ῥάτια, κάτι ῥατωμένα χεῖλη. . . ἀλλὰ καὶ ἡ συντροφιά μου τὸν ἀφίνει πλέον.

Περνοῦμε εἰς τὸ σαλόνι τοῦ κ. Σκουζέ· ἰδῶ τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα ἔχουν πένθιμον ὄψιν.

— Τί ἐκάματε, κύριε Σκουζέ, τὸ σουπέ σας, μοῦ ἦλθεν ἡ ἰδέα νὰ ἐρωτήσω ἅμα εἰσῆλθον· καὶ ἐφρανταζόμεν τὴν ἐρώτησιν πρόχειρον :

— Τὸ ἔκρυψα εἰς τρεσκέδες (conserves) δι' ἄλλοτε!

Ἐξῶθεν τῆς πολυφάνου αὐτῆς οἰκίας εἶδον μερικοὺς ψηφοφόρους, καὶ δὲν ἤξεύρω πῶς μ' ἐφάνησαν ὡς κύνες οἱ ὅποιοι περιμένουν ἀκόμη κἀνένα κόκκαλον.

— Μωρὲ νὰ μὴ μπορέσουμε νὰ φάμε κἀνένα ;

— Σῶπα, ρέ, μὰ τὴν παναγιά! δὲ φάγαμε καὶ λίγα!

Εἰς τοῦ Φιλήμονος εἶδα τὴν εἰκόνα ἣν πολλάκις ἐζωγράφησε τὸ Μὴ Χάρεσαι· ὁ Τιμολέων οὔτε ἐπέτυχεν, οὔτε ἀπέτυχεν! Ὁ Δάντης ἂν ἤρχιζεν ἀπὸ αὐτὸν κἀνέν του ποίημα θὰ ἔγραφε :

Δι' ἐμοῦ φέρεσθε πρὸς τοὺς ἐπιτυχόντας,

Δι' ἐμοῦ φέρεσθε πρὸς τοὺς ἀποτυχόντας,

Εἶμαι πρῶτος ἐπιλαχών.

Εἰς τοῦ Ῥάλλη τὸν οἶκον ὅταν ἐφθάσαμεν, μοι ἐφάνη ὅτι εἶδον ἄλλην ἐπιγραφὴν εὐθὺς πρὸ τῆς εἰσόδου :

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ.

Αὐτὸ δύναται νὰ λέγῃ πάντοτε ὁ Ῥάλλης πρὸς τοὺς λοιποὺς ὑποψηφίους. Ἡ δραστηριότης τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε νὰ ἐναγκαλιζέται ἐπτά Βουλευτὰς μέχρι τοῦ Φιλήμονος, τοῦ ὁποῦοι ἡ ἀδράνεια εἶναι τόσοσιν πάλιν γεωργίας, ὥστε ν' ἀφίη καὶ τοὺς ἐπτά!

Εἰς τοῦ γέροντος Καλλιφρονᾶ ὁ Ἀθηναῖος χωρικός εὐρίσκει ἀληθινὴν Καλλιφρονία, κρασί, μπομπότα καὶ γέρω.

— Γιατί, ρέ Μήτσο, νὰ μὴ βγαίῃ ὁ γέρω, μὰ τὴ παναγιά, ἐγὼ τὸ ῥέσκω ἀσυλία· προτιμοῦσα καλλιτέρα νὰ γδύσω τὴν ἁγία Βιρήνη.

— Καὶ ἐγὼ καλαμπουρίζων ἐψιθύρισα, προτιμῶ νὰ γδύσω μόνον τὴν Βιρήνη.

Εἰς τοῦ κ. Λεβίδου τὰ πράγματα εἶχον ἄλλην ὄψιν : ὁμοιάζον βαφτίσια· ὁ Νικολάκης ἐπρόκειτο νὰ ὀνομασθῇ . . . βουλευτῆς· κουμπάροι ὑπῆρχον ἀρκετοί, ἀλλὰ τὸ μωρὸ δὲν ἀπετάσσετο τὸν Σατανᾶ! ἔως ὅτου ἐπέσθη καὶ τὸν ἐξώρ-

κισεν εἰς ὅλους τοὺς τοίχους, τοιχοκολληθεὶς ἀντιπολιτευόμενος!

Ἡ συντροφιά μου ἐν τούτοις δὲν βαρύνεται· ζητεῖ νὰ περιέλθῃ ὅλα τὰ σαλόνια, νὰ ἰδῇ ὅλας τὰς ἐπιτυχίας καὶ ὅλας τὰς ἀποτυχίας. Θέλει νὰ κινήσῃ ἀπὸ τοῦ γέρο Καλλιφρονᾶ καὶ νὰ κατασταλάξῃ εἰς τὸν νέο Κατσιφό· νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἕνα νεῖατα, καὶ εἰς τὸν ἄλλον πτερὰ καὶ νὰ τὸν κάμῃ ἐπὶ τέλους κοτσιφό.

Εἶναι νῦξ Δεκεμβριανή, καὶ ὁμως νύκτα πλέον ἀνοιξιάτικη δὲν εἶδα οὔτε τὸν Μάϊον· ὁ οὐρανὸς δὲν καλύπτεται μὲ μαῦρα παχέα σύννεφα, οἷοναι μὲ βαρὺ χειμωνιάτικο ἐφάπλωμα. Τούναντίον κατάλευκα νέφη, διαφανῆ, καὶ μάλιστα διασπώμενα ἰδῶ καὶ ἐκεῖ, τοῦ διδουσι τὴν εἰκόνα γαλανῆς κόρης, ἡ ὁποία κλωτσᾷ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐνῶ κοιμάται, τὴν καλύπτουσιν αὐτὴν καλοκαιρινὴν σινδόνην. Οἱ ἀστέρες φαίνονται πανταχοῦ ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτῆς — ἐπιμένοντες εἰς τὴν παρομύωσίν μας—ὡς ψεκᾶδες χρυσῆς βροχῆς πεσοῦσαι ἴσως ἀπὸ τοῦ Διός. Καὶ τέλος πάντων ἡ σελήνη περιφέρεται βραδεία εἰς τὸ κυανοῦν ἐκεῖνο στερέωμα, καλλίτερον κούφωμα, καθὼς ἀρνάδα εἰς ὀλοπράσινον λειβάδι. Κατ' ἀντίθεσιν, ἡ γῆ μας εἶναι κατασκεπασμένη ἀπὸ παχυτάτην ὕγρασιαν, ἀπὸ κάλπας καὶ ἀπὸ πάντε κ' ἐξῆντα. Οἱ ψηφοφόροι ἀκόμα δὲν παραιτοῦνται τοῦ ὑποψηφίου των, οὔδε ἐκεῖνοι· ἀπαλλάσσονται τῶν προσφιλῶν των ἐκλογέων.

Αἱ κάλπαι ἐκλείσθησαν· οἱ ψηφοφόροι ἀπεκλείσθησαν καὶ τὰ πάντε κ' ἐξῆντα ἐσωκλείσθησαν πλέον.

Ἀπέτυχον καὶ ἐπέτυχον πάντες.

Καὶ τίς θὰ τὸ πιστεύσῃ; Μόνος ἐγὼ ἀπέτυχον ὁλοτελῶς. Ἐν μιᾷ στιγμῇ εὐρέθην καταμόναχος ἐν τῇ ἀμάξῃ· ἡ συντροφιά μου μὲ εἶχεν ἀφήσει χωρὶς κἂν νὰ μὲ ἀφήσῃ οὔτε μίαν χρυσὴν τράχα, οὔτε μίαν γλυκειὰ ματιά, οὔτε τοῦλάχιστον . . . ἕνα πάντε κ' ἐξῆντα.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ.

Παρέστημεν εἰς τὰς δοκιμασίας τῶν Mousquetaires de la Reine καὶ ἀπεκομίσσαμεν λίαν εὐαρέστους ἐντυπώσεις. Τὰ κυριώτερα πρόσωπα εἰς τὸ γλυκύτατον αὐτὸ μελοδραμάτιον ἐπιτυχῶν. Ἡ du Gazon κ. Bert εἶναι συμπαθητικωτάτη· ἡ φωνὴ τῆς λεπτή, διαυγής, γλυκειά. Ὁ βαρύτερος ἐξαίρετος· ὁ τενόρος πολὺ καλός. Καὶ ὁ κωμικός ἐξάλλος. Πλήρης ὀρχήστρα. Βιολιά τεχνικώτατα. Ὁ διευθυντὴς γνωρίζων τὴν δουλειά του. Τὸ θέατρον ἀνακαινισμένον ἐσωτερικῶς. Πλήρης καθαριότης. **Ἐξ ἑξοδος** διὰ δευτέραν ἐκδοσιν Βιέννης. Ἡ οἰκοδομὴ ἀπεδείχθη στερεωτάτη. Ἐπιτροπὴ τοῦ Θεάτρου λίαν εἰδικὴ καὶ φιλότιμος. Ἀπόψε θὰ ἰδῇτε, θὰ ἀκούσῃτε καὶ θὰ κρίνετε. Ἡ πρωταετοδὸς θὰ παραστήσῃ εἰς τὴν *Περικόλην*, ἥτις θὰ δοθῇ ἀμέσως μετὰ τοὺς Mousquetaires, προαγγελλομένους ὡς πρώτην ἐπιτυχίαν.